

Det har den ærede Ordfører tilfagt mig, men jeg ønskede dog gjerne en udtrykkelig Udtalelse derom; i saa Fald antager jeg, at Spørgsmaalet paa Tillægsbevillingsloven vil ordne sig let. Den anden Forudsætning fra min Side var unegtelig, at Alderstillægene vilde blive, som jeg har foreslaaet dem, men Udvalget er ikke gaaet ind derpaa. Jeg skal endnu sige et Par Ord herom, men vil først udtale mig om Vædringsforslaget Nr. 2. Det gaar ud paa at rette en Forglemmelse, at rette en Korrekturfeil, idet Stykket er faldet ud i Landstingets Affattelse, jeg veed ikke hvorledes. Det er altsaa ingen reel Forandring, der vil ske ved dette Forslag, men man spører igjen et Stykke ind, som hele Tiden har staaet i Lovforslaget, og som alle Parter ere enige om, skal staa der. Jeg har stillet et Vædringsforslag til § 6, hvis Vedtagelse jeg anser for en Selvfølge; det er kun en Korrekthed, som tilsigtes derved; der flyttes nu to Assistentter fra 4de Lønningsklasse, som komme paa Finantsloven som Expedienter, og saa maa der udgaa to Expedienter af Lovforslaget under 4de Klasse. Det er det Vædringsforslaget gaar ud paa, og Ordføreren har saavidt jeg hørte, ogsaa tiltraadt det. Jeg skal saa ganske kort udtale mig om Alderstillægene. Den Stilling, Udvalget har indtaget med Hensyn til dem, maa jeg i høj Grad beklage. Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at jeg har gjentagende hævdet, at det vil være billigt, for ikke at sige ligefrem retfærdigt, at give Postetaten tilsvarende Tillæg som Toldetaten, og jeg fastholder, at det er et Krav, som bør fyldestgøres. Med Hensyn til de tre første Lønningsklasser, for hvilke man negter Alderstillægene, stiller det sig noget forskjelligt. Følge den nugældende Lov have 2den og 3die Lønningsklasse Alderstillæg paa en særlig Maade, idet i 2den Klasse de to ældste faae en vis Sum, de tre næste en anden og de tre følgende en tredje, nemlig henholdsvis 400, 300 og 200 Rigsdaler — Loven er nemlig af 1872 — og et lignende Forhold er tilstede i 3die Lønningsklasse. For Klasserne som Helhed tør jeg derfor ikke sige, at hvad der nu foreslaas, er en absolut Forringelse. Det vil naturligvis blive en Forringelse for enkelte Embedsmænd, men ikke for de nuværende. Naar man derimod i 1ste Lønningsklasse, som nu har Alderstillæg af 400 Kr. for 5 Mars Tjeneste i Klassen, ned sætter det til 300 Kr., saa rammer det naturligvis heller ikke de nuværende Embedsmænd, men det rammer i høj Grad Stillingen. Klassen omfatter kun 3 Embedsmænd, nemlig Overpostmesteren i Kjøbenhavn og de 2 Postinspektører. Det har været mig saa

meget mærkeligere, at man har stillet dette Forslag, som man hele Tiden under Sagens Behandling har hævdet, at i denne Klasse var den egentlige praktiske Dygtighed, en Overleelse, som man havde fuld Tillid til, medens man mente, at Ministeriets Bureau eller nu Generaldirektoratet stod fjernere fra Postvæsenet. Man trykker altsaa hovedsagelig disse tre Embedsmænd saaledes, at de blive stillede ringere end de tilsvarende Embedsmænd i Toldetaten, og det har jeg overmaade meget imod, da jeg finder det ubilligt og uretfærdigt. Jeg vilde altsaa meget beklage, om man fastholdt dette. Jeg maa naturligvis fraraade det, saa længe jeg kan. Jeg ser meget godt, at det kan være en Ulempe, at det kan komme til at stille sig saaledes, at Postlønningslovens Ikræfttræden bliver afhængig af dette ene Punkt, og jeg vil derfor meget beklage, om man ikke vil give dette Tillæg, saa meget mere som jeg har havt al rimelig Anledning til at antage, at det vilde kunne opnaas. Ganske vist har Ordføreren og Udvalget altid officielt fastholdt for mig, at man ikke vilde give dette Alderstillæg, men det har summet mig om Dreene baade her og i det andet Thing fra Medlemmers Side, som interesserede sig for Sagen, at naar man ellers kunde enes om alt det Andet, saa vilde det komme af sig selv. Jeg har derfor havt en billig Forventning derom. Min Stilling til Spørgsmaalet vil nu blive følgende. Landstinget har stemt for Lovforslaget, som jeg ønsker det, med de højere Alderstillæg. Jeg skal af Hensyn til, at det er høist ønskeligt at faae Loven ud, ikke opstille Forslaget mere, men jeg maa forbeholde det andet Things fulde Frihed, og jeg tvivler paa, at det andet Thing vil slutte sig til det, der her er foreslaaet, men det ville vi jo faae at se. Jeg skal være rede til eventuelt at modtage Loven i den nu foreslaaede Affattelse for at faae en Ende paa den Forhandling og for Postvæsenets Skyld, forudsat at det andet Thing vil gaa ind derpaa; det maa blive det andet Things Sag at tage en fuldstændig fri Stilling til dette Forslag.

Ordføreren (Blem): Jeg skal tillade mig ganske kort at svare paa, hvad den ærede Indenrigsminister bemærkede, navnlig med Hensyn til Alderstillægene, idet jeg dog først skal give et Svar paa det Spørgsmaal, den ærede Minister stillede med Hensyn til de to Assistentter, der foreslaas optagne paa Tillægsbevillingsloven. Jeg vil paa Udvalgets Vegne anbefale denne Bevilling paa Tillægsbevillingsloven til to ekstraordinære Assistentter, men Meningen med denne Be-